

Berنيuką pažadino keistas garsas, lyg į grindis sparnais plaktųsi didelė plaštakė. Nors buvo baugu, berniukas uždegė žvakę ir ėmė ieškoti naktinio svečio. Tačiau garsas liovėsi ir nieko surasti nepavyko. Berniukui jau beužpučiant žvakę, garsas vėl pasikartojė. Šįkart paieškos buvo sėkmingos. Ant grindų kamputyje gūžėsi paukštelis sužeistu sparnu.

Berنيukas atsargiai pakėlė vargšelį. „Atrodo, jam šalta ir baisu“, – pamanė delne pajutęs virpulį. Atidarė spintą, paėmė kepurę, įklojo į ją šilkinę skarelę ir atsargiai patupdė paukštį. „Dabar čia bus tavo lizdelis.“

Visą savaitę berniukas lesino paukštį, lašino į snapelį vandenį. Besirūpindamas pamilo jį kaip geriausią draugą.